

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed m.v.

en nettingaftale eller ved godtgørelse i sikkerheder. Hvis levering henholdsvis betaling ikke har fundet sted 5 dage efter det aftalte forfaldstidspunkt, fratrækkes tilgodehavendet samt en eventuel positiv værdi af forretningen i kapitalen. Når tilgodehavendet efterfølgende afskrives, eller hvis betaling henholdsvis levering efterfølgende finder sted, tillægges basiskapitalen atter det tidligere fratrukne beløb.

Stk. 2, nr. 1, svarer til den gældende stk. 1, nr. 2, mens der i *nr. 2 og 3* er foreslået en ændring af opgørelsen af den basiskapital, som grænserne skal beregnes ud fra. Basiskapitalen opgøres uden fradrag henholdsvis tillæg, der fremkommer ved opgørelse af forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige nedskrivninger. Ændringen vil kun få betydning for penge- og realkreditinstitutter, der af Finanstilsynet har fået godkendt en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster vedrørende kreditrisici. Der er tale om en gennemførelse af artikel 66, stk. 2, litra a, i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF.

Stk. 3 og 4 er en videreførelse af de gældende stk. 2 og 3 med de konsekvensændringer, som den øvrige del af forslaget nødvendiggør.

Vedrørende forslaget til *stk. 5* henvises der til bemærkningerne til forslaget til stk. 1, nr. 4 og 5.

I *stk. 6* foreslås det, at såfremt instituttets supplerende kapital er mindre end det fradrag, der skal foretages efter stk. 1, skal den overskydende del fradrages i kernekapitalen.

Stk. 7-9 er en videreførelse af de gældende stk. 4-6 med de konsekvensændringer, som den øvrige del af forslaget nødvendiggør.

Til nr. 22

Der er hovedsageligt tale om en videreførelse af indholdet i den gældende bestemmelse.

Dog er der sket en tydeliggørelse af, at der sker en vægtning af posterne efter deres risiko. Endvidere præciseres det, at materielle aktiver er omfattet af de risikovægtede poster. Materielle aktiver omfatter bl.a. grunde og bygninger samt driftsmidler.

Forslaget udvider definitionen af de risikovægtede poster til også at omfatte operationelle risici.

For så vist angår operationelle risici gennemfører forslaget artikel 75, litra d, i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF og artikel 20, stk. 1, i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 93/6/EØF, hvoraf det fremgår, at penge- og realkreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber som noget nyt skal afsætte kapital til

dækning af operationelle risici forbundet med instituttets aktiviteter.

Ved operationelle risici forstås risiko for tab som følge af uhensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemmæssige fejl eller som følge af eksterne begivenheder, inklusiv retlige risici. De forventet vedtagne omarbejdede direktiver 2000/12/EF og 93/6/EØF omfatter en række ændringer i opgørelsen af de risikovægtede poster for penge- og realkreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber. Disse ændringer vil blive gennemført i en bekendtgørelse.

Opgørelsen af de risikovægtede poster i relation til operationelle risici kan ske på basis af tre metoder: basisindikatormetoden, standardindikatormetoden og den avancerede målemetode. Ved basismetoden opgøres de operationelle risici som 15 pct. af nettorentindtægter og gebyrer. I den mere risikofølsomme standardindikatormetode anvendes forskellige risikovægte på forskellige forretningsområder. Anvendelse af standardindikatormetoden kræver, at instituttet har etableret systemer til måling og overvågning af operationelle risici. Anvendelse af den avancerede målemetode kræver Finanstilsynets tilladelse, jf. bemærkningerne til § 143, stk. 3, forslagets § 1, nr. 23.

Til nr. 23

Bestemmelsen fastlægger Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler for de finansielle virksomheders kapitalgrundlag og opgørelsen heraf.

Nr. 1 svarer til det gældende nr. 1.

I *nr. 2* foreslås som noget nyt, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler for institutternes opgørelse af solvensbehovet. Reglerne vil blive udarbejdet i overensstemmelse med retningslinier udarbejdet af CEBS og på baggrund af den gældende vejledning nr. 9377 af 30. juni 2005 om opgørelse af solvensbehov. Der vil som hidtil ikke blive stillet krav om anvendelse af specifikke metoder ved opgørelsen af solvensbehovet.

Nr. 3-6 svarer til de gældende nr. 2-5, idet der dog er foretaget ændringer i henvisningerne i bestemmelserne. Dette er en konsekvens af de foreslåede ændringer i §§ 124 og 125, jf. forslagets § 1, nr. 4 og 5.

Den gældende bestemmelse i nr. 6 foreslås ophævet. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1383 af 20. december 2004 i forbindelse med indførelsen af regnskabsreglerne som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Bestemmelsen skulle finde anvendelse i de tilfælde, hvor